

ה"ט 60332/11/16 - אורי לביא,,בת שבע לביא, נגד יוסי שמחון,,סהר שמחון,

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 60332-11-16 לביא ואח' נ' שמחון ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אורי גולדקורן
המבקשים	1. אורי לביא, 2. בת שבע לביא,
נגד	
המשיבים	1. יוסי שמחון, 2. סהר שמחון,

פסק דין

1. ביום 27.11.2016 הגישו המבקשים נגד המשיבים בקשה לצו לפי סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בבקשה נטען כי ביום 22.11.2016 התפתח דין ודברים בין המבקשים לבין המשיבים, שהינם שכניו, ובמהלכו התבטא המשיב מס' 2 בגסות כלפי המבקש והעיף מידו מכשיר טלפון נייד, ושני המשיבים פגעו בראשו ופצעו אותו בעזרת מברג או סכין. לבקשה צורף סיכום ביקור באותו מועד בחדר מיון בבית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי נגרמו למבקש חתכים שטחיים בראשו, בעינו ובצווארו וסימני חבלה ביד ימין. לבקשה אף צורפו תמונות ראשו של המבקש ועליו סימני דם וחתכים.

ביום 27.11.2016 ניתן צו במעמד צד אחד, וביום 4.12.2016 התקיים דיון במעמד הצדדים.

2. בישיבה במעמד הצדדים תיארו המשיבים גרסה עובדתית שונה בתכלית. לטענתם, המבקש סירב לבקשתם לנקות צואת כלבו בגינה, והכה את המשיב מס' 2 באגרוף בפניו. הם הודו כי התפתחו דחיפות, אך הכחישו מכל וכל כי פגעו במבקש באמצעות מברג או סכין. עוד טענו כי אחד השכנים ששמו אהרון היה עד לאירוע.

3. בסעיף 1 לחוק נקבעה מטרת החוק:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה. בבר"ע (מחוזי י-ם) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) (להלן: עניין שובל) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט ייתן צו על-פי החוק:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט אימים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת".

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמנים שבין ההטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט. (ראו גם: רע"א (מחוזי י-ם) 14590-03-13 אלמוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.4.2013)).

4. בטרם יפעיל בית המשפט את השיקולים שתוארו לעיל, עליו להשתכנע כי המשיבים ביצעו כלפי המבקשים "הטרדה מאיימת", כמובנה בסעיף 2 לחוק. המבקשים אינם נדרשים להוכיח מעבר לכל ספק סביר את קיומה של הטרדה מאיימת בסמיכות למועד הגשת בקשתם ואת ההיתכנות להישנותה בעתיד, שהרי אין מדובר בהליך פלילי. עליהם להוכיח את שני היסודות שפורטו בעניין שובל על פי מאזן ההסתברויות, כנהוג בהליך אזרחי. אף לאחר שיוכחו זאת, לא ינתן הצו באופן אוטומטי. בשלב זה יפעיל בית המשפט את שיקול דעתו, ויבחן האם אין במתן הצו כדי לפגוע באופן בלתי מידתי בזכויות יסוד בסיסיות של המשיבים. בהפעלת שיקול דעת זה ישם בית המשפט לנגד עיניו את מידת ההטרדה שהוכחה נגד המבקשים אל מול הפגיעה בזכויות המשיבים. "מקבילית כוחות" קיימת בין שני אלה - ככל שההטרדה היא בעוצמה גבוהה, שיקול הפגיעה בזכויות הבסיסיות של המשיבים יהא פחות דומיננטי. ולהיפך, ככל שרמת ההוכחה לקיומה של הטרדה הינה מצומצמת, יגבר שיקול ההגנה על זכויות המשיבים.

5. בענייננו, הוצגו גרסאות מנוגדות באשר להתפתחות הקטטה ונסיבות פציעתו של המבקש. אל מול עדותם של המשיבים כי המבקש רק "השתפשף בקיר", מעידות התמונות והתיעוד הרפואי שצורף לבקשה כי באותו מועד נחבל המבקש בצורה קשה. בעוד שהמבקש תמך את גרסתו בתיעוד ובתמונות, לא טרחו המשיבים לזמן לעדות, לתמיכה בגרסתם, את השכן אהרון, אשר, לטענתם, היה עד לאירוע. גרסת המבקש הוכחה כמסתברת יותר מגרסתם של המשיבים. עם זאת, לא הוכח כי המשיבים הטרידו או פגעו במבקש מס' 2 בדרך כלשהי. לאור אופי הקטטה שהתרחשה בין המבקש לבין המשיבים, קיים חשש סביר כי אף בעתיד עלול המבקש להיות חשוף להטרדה מצידם. מתמלאים, איפוא, שני התנאים למתן הצו שנקבעו בעניין שובל.

6. אשר על כן, הצו הזמני שניתן ביום 27.11.2016 ימשיך לעמוד בתוקפו עד ליום 27.2.2017 לגבי המבקש מס' 1, אך הינו מבוטל לגבי המבקשת מס' 2.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.